

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

موافقتنامه ها

مرجع تصویب: مجلس شورای اسلامی

شماره ویژه نامه: ۹۲۲

سه شنبه، ۱۴ دی ۱۳۹۵

سال هفتاد و دو شماره ۲۰۹۲۱

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا

شماره ۷۷۴۳۰/۹۶

۶/۱۰/۱۳۹۵

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۷۸۶۵۹/۵۲۰۴۱ مورخ ۱۷/۶/۱۳۹۴ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۲۴/۸/۱۳۹۵ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۱۲۴۷۱۷

۱۱/۱۰/۱۳۹۵

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا» که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و چهارم آبان‌ماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۴/۹/۱۳۹۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۷۷۴۳۰/۹۶ مورخ ۶/۱۰/۱۳۹۵ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجراء مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات و ترتیبات مندرج در ماده (۱۵) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - در اجرای مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه رعایت اصول یکصد و سی و نهم (۱۳۹) و هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده میشوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به‌کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده میشود) به‌کار گرفته شود:

(الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها؛

(ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها؛

(پ) پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول؛

(ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرحها یا نمونههای صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری؛

(ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار/سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

(الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به‌شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند.

(ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتياز

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای متعاقد قرارداد و شامل مناطق دریایی مربوط آنها نیز می‌شود.

ماده ۲- تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود ترغیب و فراهم خواهد کرد.

۲- با رعایت قوانین و مقررات مربوط به ورود و اقامت بیگانگان، به اشخاصی که برای سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد کار میکنند، همچنین اعضای خانواده آنها، اجازه ورود، اقامت و ترک قلمرو طرف متعاقد دیگر به منظور انجام فعالیتهای مرتبط با سرمایه‌گذاریها در قلمرو طرف متعاقد اخیر داده خواهد شد.

۳- هر طرف متعاقد رفتار منصفانه و عادلانه با سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را تضمین خواهد نمود، و مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌برداری یا واگذاری آن یا کسب کالاها و خدمات یا فروش محصولات آنها را از طریق اقدامات غیرمنطقی یا تبعیض‌آمیز مختل نخواهد نمود.

۴- هر طرف متعاقد در قلمرو خود سرمایه‌گذاریهای انجام‌شده براساس قوانین و مقررات خود توسط سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را حمایت خواهد نمود و به‌واسطه اقدامات غیرمنطقی یا تبعیض‌آمیز مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌برداری، گسترش، فروش و تصفیه چنین سرمایه‌گذاریهایی را تحت تأثیر قرار نخواهد داد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴- رفتار ملی و ملل کامله‌الوداد با سرمایه‌گذاری

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاریهای انجام‌شده توسط سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود رفتاری اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاریهای انجام‌شده توسط سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران کشورهای ثالث، هر کدام که مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

۲- قطع نظر از مقررات بند (۱) این ماده، یک طرف متعاقد که موافقتنامه‌ای راجع به تشکیل اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا منطقه آزاد تجاری منعقد نموده یا خواهد نمود، آزاد خواهد بود نسبت به سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران دولت یا دولتهایی که اعضای موافقتنامه‌های مذکور می‌باشند رفتار مساعدتری را اعطاء نماید.

۲- مقررات بند (۱) این ماده به نحوی تفسیر نخواهد شد که یک طرف متعاقد ملزم به تعمیم منفعت حاصل از هر رفتار، ترجیح یا امتیاز ناشی از هر موافقتنامه بینالمللی یا ترتیباتی که کلاً یا عمدتاً مربوط به مالیات یا هر قانون داخلی که کلاً یا عمدتاً مربوط به مالیات است به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر بشود.

ماده ۵- مصادره، جبران خسارت و زیانها

۱- سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی به روش غیرتبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و کافی غرامت انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

۳- سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذارهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۶- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که درمورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

(الف) عواید،

(ب) مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

(پ) حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری،

(ت) مبالغ پرداخت شده به موجب ماده (۵) این موافقتنامه،

(ث) اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

(ج) حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

(چ) وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲)

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند درخصوص چگونگی بازگشت یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

۴- یک طرف متعاقد ممکن است الزام نماید که پیش از انتقال پرداخت‌های مرتبط با یک سرمایه‌گذاری، تعهدات مالیاتی مربوط به چنین سرمایه‌گذاری توسط سرمایه‌گذاران انجام شود، مشروط بر اینکه چنین تعهداتی تبعیض‌آمیز نباشند و به منظور بی‌اثر نمودن هدف بندهای (۱)، (۲) و (۳) این ماده استفاده نگردد.

ماده ۷- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین‌شده توسط آن در چهارچوب یک نظام حقوقی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به‌عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

(الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

(ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

(پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۸- اقدامات بهداشتی، ایمنی و زیست محیطی

طرفهای متعاقد موافقت مینمایند که تشویق سرمایه‌گذارها از طریق نادیده گرفتن اقدامات داخلی مربوط به بهداشت، ایمنی یا زیست محیطی صحیح نمی‌باشد. بنابراین، یک طرف متعاقد نباید صرفنظر کردن یا عدول از چنین اقداماتی را به عنوان تشویق برای تأسیس، تحصیل، توسعه یا نگهداری سرمایه‌گذاری یک سرمایه‌گذار در قلمرو خود مورد استفاده قرار دهد. چنانچه یک طرف ملاحظه نماید که طرف دیگر چنین تشویقی را ارائه نموده می‌تواند از طرف دیگر درخواست مذاکره نماید و دو طرف باید با هدف اجتناب از چنین تشویقی مذاکره نمایند.

ماده ۹- مسؤولیت اجتماعی شرکتها

هر طرف متعاقد شرکت‌های فعال در قلمروی خود یا تابع صلاحیت خویش را تشویق به لحاظ نمودن استانداردهای شناخته شده بین‌المللی مربوط به مسؤولیت اجتماعی شرکتها در رویه و سیاست‌گذاریهای داخلی خود از قبیل بیانیه‌های مورد تأیید یا حمایت طرفهای متعاقد خواهند نمود. این اصول موضوعاتی از قبیل کار، محیط زیست، حقوق بشر، روابط اجتماعی، زمین و اقدامات ضد فساد را در بر می‌گیرد.

ماده ۱۰- رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی یا حقوقی طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین مینماید.

ماده ۱۱- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌های اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

مرجع صلاحیتدار در جمهوری متحده تانزانیا، مرکز سرمایه‌گذاری تانزانیا است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعاهای دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر مطرح یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داور سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر ارجاع کند.

۳- هر اختلافی که ابتداء در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمیتواند به داور ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داور نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داور ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم‌له حکم داور برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاقد سرمایه‌پذیر یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داور ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکنند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها میتواند از دبیرکل دیوان دائمی داور بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۶- هیأت داور با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آیین و محل داور را تعیین خواهد نمود.

۷- تصمیمات هیأت داور برای طرفهای متعاقد لازمالاتباع خواهد بود.

ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتداء از طریق مذاکره و به‌طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌های برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داور سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سر داور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داور، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکنند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود، چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ‌یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داور با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند، آیین و محل داور را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داور برای طرفهای متعاقد لازمالاتباع است.

ماده ۱۴- شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد همه سرمایه‌گذاری‌های انجام شده، خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن آن، اعمال خواهد شد، اما در مورد هر اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاری که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن ایجاد شده یا ادعای مربوط به سرمایه‌گذاری که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن حل و فصل شده اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۵- لازم‌الاجراء شدن، مدت و فسخ

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به‌عمل آورده است برای مدت ده‌سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را به‌طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند که در این صورت موافقتنامه شش‌ماه پس از اعلام مزبور فسخ شده تلقی می‌گردد.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاری‌های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده‌ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۶- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه، مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود.

این موافقتنامه در دارالسلام در تاریخ ۱۶ بهمن ماه ۱۳۹۳ هجری شمسی مطابق با ۵ فوریه ۲۰۱۵ میلادی به امضای نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری متحده تانزانیا رسید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران دولت جمهوری متحده تانزانیا	دولت جمهوری اسلامی ایران دولت جمهوری متحده تانزانیا
برنارد کامیلیوس ممبه	محمد جواد طریف

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و چهارم آبان ماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۲۴/۹/۱۳۹۵ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی